

Atomkraft

– svaret på vores klimaproblem?

Vi hører det fra både EU, USA og Asien: nye atomkraftværker skal op overalt. Der bliver peget på atomkraft som en løsning på vores klimaproblemer. Man får nærmest indtryk af, at et stort vogntog ruller ind over os, og at man ligeså godt kan hoppe på og køre med.

Kigger man imidlertid i “The World Nuclear Industry Status Report 2007”, får man et indtryk af en enkelt togvogn, der befinder sig på et sidespor og som kører baglæns; Atomkraft udgør i dag 2-3% af verdens samlede energiproduktion. Skal den andel opretholdes i 2030, skal der bygges 340 nye atomkraftværker. De mest optimistiske fremtidsscenarioer kalkulerer med 180 nye. Atomkraften er på tilbagetog.

Naturligvis er der nogle, der forsøger at puste nyt liv i atomkraften igen. Den store fokus på drivhuseffekten, får atomkraftindustrien til at se dollartegn, og der gøres meget for at få fingre i de udviklingskroner, som følger med et fokusområde.

Og selvom atomkraften har modtaget langt flere forsknings- og udviklingsmidler end f.eks. vindkraften, så er der stadig gigantiske problemer med sikkerhed og håndtering af radioaktivt affald. Oprindeligt var isolationstiden for højradioaktivt affald i USA på 10.000 år. Den er nu ændret til 1.000.000 år!

Hvorfor poste flere udviklingskroner i en energiform, der medfører så store problemer, når de kan bruges meget bedre andre steder?

I øvrigt er det også sådan, at der til produktion af atomkraft er en lang energiforbrugende produktionskæde først med udvinding og oparbejdning af uran samt til berigelse af uranstavene, så når atomkraft udråbes til at være CO₂-fri, så er det ikke helt rigtigt.

Klimaproblemerne skal bl.a. løses af hensyn til vores børn og børnebørn. Atomkraft skaber depoter med radioaktivt affald, der skal være under overvågning i 1 million år. Hvem er det lige vi tager hensyn til?

Med venlig hilsen
Agendacenter Albertslund